

Du skal elske Herren din Gud

Ugens vers

"Derfor skal du elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke" (5 Mos 6,5).

Introduktion

I den jødiske religion er en af de allervigtigste bønner hentet fra 5 Mos 6. Den kaldes *Shema* fra det første hebraiske ord i bønnen. Det kommer fra udsagnsordet *shama'*, som betyder at lytte eller også at adlyde. Dette ord er et af de mest almindelige ord ikke kun i Femte Mosebog, men i Det Gamle Testamente.

Den første linje i *Shema* lyder sådan:
Shema Yisrael Adonai Elohenu Adonai echad.

Det betyder: "Hør, Israel! Herren vor Gud, Herren er én" (5 Mos 6,4). Ofte, når jøder beder denne bøn, skjuler de deres øjne. Tanken er, at intet må distrahere dem i at tænke på Gud. Den første linje i *Shema* ses som en bekræftelse på Herren vor Guds, *Adonai Elohe-nu's* monoteistiske natur og Israels troskab mod ham alene og mod ingen anden "gud". Linjen kan også oversættes med "Herren er vor Gud."

Denne ene linje er en del af den første tale, som Moses holdt til Israels børn, da de skulle til at gå ind i Det Lovede Land. Men efter denne åbningslinje udtrykker Moses en sandhed, som er ligeså vigtig i dag som dengang.

Ugens tekster

- 5 Mos 6,4-5
- 5 Mos 10,12
- Ef 2,1-10
- Åb 14,6-7
- 5 Mos 4,37
- 5 Mos 11,1
- Mark 12,28-30

At elske Gud

Efter at Moses havde genfortalt de historiske begivenheder for Israels børn, begyndte han at give dem undervisning om, hvad de skulle gøre for at indtage landet og få fremgang der. I virkeligheden kan man måske sige, at størstedelen af Femte Mosebog består af, at Gud fortæller folket, hvad de skulle gøre for at overholde deres del af den pagt, som han i sin nåde indgik med dem for at opfylde sit løfte til deres forfædre.

Femte Mosebog kapitel 6 begynder sådan: "Dette er befalingerne, love og retsreglerne, som Herren jeres Gud har pålagt mig at lære jer; dem skal I følge i det land, I skal over og erobre, for at du skal frygte Herren din Gud og holde alle hans love og befalinger, som jeg i dag giver dig, du og din søn og din sønnesøn, så længe du lever, så at du må få et langt liv" (5 Mos 6,1-2).

5 Mos 6,4-5

Hvilken befaling giver Gud Israels børn i vers 5? Hvad betyder det?

Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte...? Det er interessant, at midt i loven, midt i alle advarsler, regler og forordninger, kaldes folket til at elske Gud. Og ikke kun at elske Gud, men at gøre det "med hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke". Dette viser, hvor absolut denne kærlighed skal være.

At elske Gud med hele sit hjerte og sjæl og styrke betyder, at vores kærlighed til ham skal være større end vores kærlighed til alt andet og alle andre, for han er grundlaget for og årsagen til både vores eksistens og vores identitet. Kærlighed til ham bør sætte vores kærlighed til alt andet i det rette perspektiv.

På hebraisk er ordet "din/dit" i "din Gud, dit hjerte, din styrke" ental. Det er rigtigt, at Gud talte til folket som et hele, men dette hele er kun så stærkt som de enkelte dele. Vi er alle del af en større enhed, men Herren ønsker, at vi hver især også som enkeltpersoner skal være trofaste mod ham. Grundlaget for vores trofasthed bør være vores kærlighed til ham for den, han er, og taknemmelighed over, hvad han har gjort for os.

Til eftertanke

Hvad betyder det, at du skal elske Gud af hele dit hjerte og sjæl og styrke?

At frygte Gud

Moses bad Israels børn om at elske Gud med alt, de havde. Det var en befaling. Men nogle få vers tidligere gav han dem en anden befaling: "for at du skal frygte Herren din Gud" (5 Mos 6,2).

5 Mos 10,12

Hvad siges der i dette vers om kærlighed og frygt, og hvordan skal vi forstå det?

I et vers får vi at vide, at vi skal frygte Gud, i et andet, at vi skal elske ham. Og i dette vers får vi at vide, at vi både skal frygte og elske ham på samme tid. Med den almindelige opfattelse af ordet "frygte" kan dette se ud som en modsigelse, men det er ikke tilfældet. Det bør være en naturlig reaktion at frygte Gud i den betydning, at vi viser ærefrygt og respekt for, hvem han er og for hans autoritet og magt og ret og retfærdighed i modsætning til vores syndighed, svaghed og fuldstændige afhængighed af ham. Vi er syndige skabninger, som har overtrådt Guds lov, og var det ikke for Guds nåde, fortjener vi fordømmelse og evig død.

Ef 2,1-10

Hvad siger disse vers om, at vi både kan frygte og elske Gud på samme tid?

På trods af, at vi var "vredens børn" og derfor bør frygte Gud, døde Kristus for os og gav os derved et nyt liv i ham. Dette nye liv indbefatter frihed fra fortidens synd og fordømmelse. Det er på grund af denne frihed, at vi bør elske ham.

Israel var fanger i Egypten, fordømt til slaveri og undertrykkelse, og det var kun Guds kærlighed til dem og hans nåde over for dem, der førte til deres store frelse. Også i dag frelses vi alene ved hans nåde.

"Husk, at du selv var træl i Egypten, og at Herren din Gud førte dig ud derfra" (5 Mos 5,15). Det er derfor ikke mærkeligt, at de på samme tid både elskede og frygtede Gud. Som kristne kender vi sandheden om Jesu død for os på korset. Når de både frygtede og ærede Gud for det, han havde gjort for dem, bør vi gøre det samme i dag for det, han har gjort for os.

Til eftertanke

Læs Åb 14,6-7. Hvorfor er befalingen om at "frygte Gud" den første opfordring i Guds sidste budskab til verden? Hvorfor hænger denne befaling sammen med den skæbne, verden står overfor?

Han elskede os først

Midt iblandt alle regler og forordninger i Femte Mosebog og alle formaningerne om, at Israels folk skulle holde Guds bud, love, retsregler og befalinger, skulle de først og fremmest elske ham med hele deres hjerte og sjæl og styrke. Og de havde selvfølgelig god grund til at gøre det.

5 Mos 4,37;
7,7-8.13; 10,15;
23,5; 33,3

Hvad fortæller disse vers om Guds kærlighed til sit folk?

I Femte Mosebog fortalte Moses igen og igen folket om Guds kærlighed både til deres forfædre og til dem. Det var ikke kun ord; Gud åbenbarede også sin kærlighed i handling. På trods af deres mangler, fejl og synd forblev Guds kærlighed til dem urokkelig og viste sig i hans gerninger mod dem.

1 Joh 4,19

"Vi elsker, fordi han elskede os først". Hvad siger denne tekst om, hvorfor vi skal elske Gud?

Guds kærlighed til os går forud for vores eksistens. Frelsesplanen blev lagt, "før verden blev grundlagt" (Ef 1,4).

Ellen White siger det på denne måde: "Planen om vor forløsning blev ikke først lagt efter Adams fald ... Den var 'åbenbaringen af den hemmelighed, der har været hyllet i tavshed fra evige tider' Rom 16,25. Den var en åbenbaring af de principper, der fra evige tider havde været grundvolden for Guds trone" (*Jesu Liv*, s. 10).

Vi er alle heldige: Gud er en kærlighedens Gud. Hans kærlighed er så stor, at han døde på korset for os. Det er en selvopofrende kærlighed: "da han var trådt frem som et menneske, ydmygede han sig og blev lydigt indtil døden, ja, døden på et kors" (Fil 2,8). Vi har i dag en åbenbaring af Guds kærlighed, som Israels børn måske end ikke kunne forestille sig.

Til eftertanke

Tænk om Gud i stedet for at være kærlighed var hadefuld, eller at han var ligeglad. Hvordan ville vores verden være, hvis det var tilfældet?

Elsker I mig, så hold mine bud

Israel var som nation kaldet til at elske Gud. Men det kunne kun ske, hvis hver enkelt af dem viste kærlighed. Som enkeltpersoner med en fri vilje skulle hver enkelt israelit vælge at elske Gud og vise kærligheden i lydighed.

5 Mos 5,10;
7,9; 10,12-13;
11,1; 19,9

Hvad er fælles for disse bibeltekster fra Femte Mosebog og hvilket fælles tema har de?

Kunne Guds Ord sige det mere tydeligt? Gud siger ikke kun, at han elsker os. Han har vist sin kærlighed til os i det, han har gjort og stadigvæk gør for os. På samme måde skal Guds folk vise deres kærlighed til Gud gennem deres handlinger. I disse tekster ser vi, at kærlighed til Gud er uadskilleligt knyttet til lydighed mod ham.

Denne grundlæggende sandhed kommer fx til udtryk i Johannes' ord: "For dette er kærligheden til Gud: at vi holder hans bud" (1 Joh 5,3), eller når Jesus siger: "Elsker I mig, så hold mine bud" (Joh 14,15). Kærlighed til Gud må altid vise sig i lydighed mod Gud. Sådan har det altid været, og sådan vil det altid forblive. Og lydighed mod Gud betyder lydighed mod Guds lov, De Ti Bud, som også indbefatter det fjerde bud, sabbatsbuddet. At holde det fjerde bud er ikke mere lovtrædelse end at holde de andre ni.

Men lydighed mod buddene kan være lovtrædelse, hvis det er en lydighed, som ikke udspringer af kærlighed til Gud. Det kan det være i forbindelse med hvert eneste af De Ti Bud. Når vi i taknemmelighed over det, som Gud har gjort for os i Jesus Kristus, virkelig elsker Gud, ønsker vi at adlyde ham, for det er, hvad han beder os om.

Når Moses igen og igen formanede Israel til at elske og adlyde Gud, gjorde han det, efter at de var blevet befriet fra Egypten. Deres kærlighed og lydighed var altså en reaktion på den frelse, som Gud havde givet dem. De var blevet løskøbt af Herren. Derfor ønskede de at svare ved trofast at adlyde hans bud. Er det anderledes i dag?

Til eftertanke

Hvordan er din egen erfaring med at adlyde Gud? Hvad er din motivation for lydighed? Hvordan kan det være af kærlighed til Gud? Spiller frygt, som forstået i Bibelen, nogen rolle?

Det første bud

Mange kristne forsøger af forskellige årsager at adskille Det Gamle Testamente fra Det Nye, men det kan man ikke uden at fjerne Det Nye Testaments sande mening. Det Nye Testamente åbenbarer Jesus og giver teologiske forklaringer på betydningen af hans liv, død, opstandelse og ypperstepræstelige tjeneste. Der er mange henvisninger til opfyldelse af profetier fra Det Gamle Testamente og menneskeskikkelser, som på mange måder giver baggrund og grundlag for Det Nye Testamente. Begge testamenter åbenbarer Guds godhed og kærlighed.

Mark 12,28-30

**Hvilket spørgsmål blev stillet i forhold til "det første af alle bud"?
Hvad svarede Jesus, og hvorfra hentede han sit svar?**

Det er interessant, at netop en skriftklog stillede dette spørgsmål. Han havde viet hele sit liv til at forstå loven og dens anvendelse. Senere jødisk tradition hævdede, at der var 613 love. Men uanset, hvor mange love de måtte have troet, at de havde brug for at overholde, er det ingen overraskelse, at de ønskede at samle alt i et enkelt bud. Hvad gør Jesus?

Han går direkte til Femte Mosebog 6, og starter med "Hør Israel! Herren vor Gud, Herren er én," (5 Mos 6,4), men fortsætter med også at citere det næste vers om at elske Gud af hele dit hjerte, sjæl og styrke. Han henviste til den grundlæggende bekræftelse af Herren som deres Gud, deres eneste Gud. Baseret på den sandhed kaldes de til at elske ham helt og fuldt.

Hvad kan være en mere "nærværende sandhed" end dette bud? I de allersidste tider, når de sidste begivenheder finder sted og alle på en meget dramatisk måde modtager kaldet om at vælge side for eller imod Gud, vil hans bud (Åb 14,12) spille en afgørende rolle.

I sidste ende vil det valg, vi foretager, selv under trussel om forfølgelse, være baseret på, om vi virkelig elsker Gud eller ej. Det er det afgørende spørgsmål, og vi kan kun komme til at elske Gud af hele vores hjerte og sjæl og styrke, når vi kommer til at kende ham og selv erfarer hans godhed, kærlighed og nåde. Det er værd at dø for, om det skulle blive nødvendigt.

Til eftertanke

**Hvad ville du svare, hvis nogen spurgte dig: Hvordan kan et menneske komme til at elske en Gud, som de aldrig personligt har set?
Drøft svaret i klassen.**

Til videre studium

"Kristi kors vil være indeholdt i de frelstes viden og sang i al evighed. I den herliggjorte Kristus vil de se den korsfæstede Kristus. Aldrig skal det glemmes, at han, hvis kraft skabte og opretholdt de utallige verdener i rummets umådelige rige, Guds elskede søn, himlens Majestæt, han, som keruber og skinnende serafer tilbad af hele deres hjerte, ydmygede sig for at løfte det faldne menneske op; at han bar syndens skyld og skam og oplevede, at Faderen skjulte sit ansigt for ham, indtil en fortabt verdens elendighed fik hans hjerte til at briste og slukkede hans liv på Golgatas kors. Det vil altid vække universets undren og tilbedelse, at alverdens skaber skulle lægge sin herlighed bort og ydmyge sig af kærlighed til mennesket.

Når de frelste fra alle nationer betragter deres frelser og ser Faderens evige herlighed stråle fra hans ansigt; når de ser hans trone, som er fra evighed til evighed, og ved, at hans rige aldrig får ende, bryder de ud i jubelsang: 'Værdigt, værdigt er Lammet, det slagtede, som har genløst os til Gud med sit eget dyrebare blod!'" (Ellen White, *Mod en bedre fremtid*, s. 526).

Spørgsmål
til drøftelse

1. Læs ovenstående citat fra Ellen White. Kan det hjælpe os til at forstå, hvordan vores kærlighed til Gud kan blive den allerdybeste? Tænk over, hvad det betyder, at Gud, han, som "opretholdt de utallige verdener i rummets umådelige rige" var den samme, som døde på korset for os. Hvorfor er denne sandhed grundlæggende for vores forhold til Gud?
2. Hvordan kan vi elske og frygte Gud på samme tid?
3. Et er at elske Gud, når alt går godt i vores liv. Men hvad så, når det ikke går os godt, når vi rammes af tragedier? Er det vigtigere at elske Gud i sådanne perioder, end når det går godt?
4. Gennemgå det sidste spørgsmål i torsdagsafsnittet. Drøft forskellige indfaldsvinkler, man kan bruge, når man skal forklare en ikke-troende, hvad det betyder at elske Gud? Hvordan kan vi mennesker elske nogen, vi aldrig fysisk har set? Hvorfor betyder det ikke noget, at vi ikke har set ham, i hvert fald ikke i egen person? Tror du, at det ville have gjort nogen forskel for dig og mig, hvis vi havde set Jesus, mens han var på jorden?

